

**KINH NGHIỆM, VUI HUỞNG
VÀ BIỂU LỘ CHRIST
(2)**

TIÊU NGŨ

Qua sự nhục hóa, Con độc sinh của Đức Chúa Trời
mặc lấy nhân tính và trở thành Thần–nhân;
sau đó trong sự phục sinh, Christ được sinh ra làm Con trưởng,
đồng thời tất cả tín đồ của Ngài cũng được sinh ra làm nhiều con của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua tiến trình
nhục hóa, đóng đinh, phục sinh và thăng thiên
để trở thành luật của Linh sự sống được cài đặt vào linh chúng ta
như một luật “khoa học”, một nguyên tắc tự động;
đây là một trong những khám phá lớn nhất,
thậm chí là một trong những sự khôi phục lớn nhất,
trong gia tộc của Đức Chúa Trời.

Là con cái của Đức Chúa Trời, chúng ta là các Thần–nhân,
sinh bởi Đức Chúa Trời, sở hữu sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời,
và thuộc về loài của Đức Chúa Trời;
bây giờ là con cái của Đức Chúa Trời,
chúng ta nên bước đi trong tình yêu và ánh sáng,
với tình yêu là thực chất bên trong của Đức Chúa Trời,
và với ánh sáng là yếu tố được biểu lộ của Đức Chúa Trời.

Christ là các thành phần
cấu tạo nên binh giáp của Đức Chúa Trời
và cầu nguyện là cách duy nhất và thực tiễn
để áp dụng Christ là binh giáp của Đức Chúa Trời.

KINH NGHIỆM, VUI HUỞNG VÀ BIỂU LỘ CHRIST (2)

Bài Một

Dòng giống Đa-vít trở thành Con Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Công. 13:23, 33; La. 1:3-4; 8:29

I. Trong Công vụ các Sứ đồ chương 13, Phao-lô nói rằng từ dòng giống của Đa-vít, “Đức Chúa Trời đã theo lời hứa mà đem đến cho dân Israel một Đấng cứu rỗi là Jesus” (c. 23), và “Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm hoàn toàn lời hứa này...bởi việc khiến Jesus sống dậy, như cũng có chép trong Thi thiên thứ nhì: ‘Con là Con Ta, ngày nay Ta đã sinh Con.’” (c. 33):

- A. Trong các câu 32 và 33, chúng ta thấy rằng Christ là Con trưởng của Đức Chúa Trời được hứa cho các tổ phụ, và Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm lời hứa này bằng cách làm cho Jesus sống dậy.
- B. Phục sinh là sự sinh ra đối với con người Jesus:
 - 1. Ngài đã được Đức Chúa Trời sinh ra trong sự phục sinh để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời giữa nhiều em—La. 8:29.
 - 2. Ngài vốn là Con độc sinh của Đức Chúa Trời từ cội đời đời—Gi. 1:18; 3:16.
 - 3. Sau khi nhục hóa, qua sự phục sinh, Ngài đã được Đức Chúa Trời sinh ra trong nhân tính Ngài để là Con trưởng của Đức Chúa Trời—Hê. 1:6.
- C. Phao-lô có thể thấy sự phục sinh của Chúa trong Thi Thiên 2:7: “Con là Con Ta, / Ngày nay Ta đã sinh Con”:
 - 1. Phao-lô áp dụng từ *ngày nay* cho ngày Chúa phục sinh.
 - 2. Điều này có nghĩa là sự phục sinh của Christ là sự ra đời của Ngài để làm Con trưởng của Đức Chúa Trời.
 - 3. Jesus, Con Loài người, được sinh ra để làm Con Đức Chúa Trời qua việc được làm cho sống dậy từ kẻ chết; vì vậy, việc Đức Chúa Trời khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết là việc Ngài sinh ra Jesus để làm Con trưởng của Ngài—Công. 13:33.
- D. Qua sự nhục hóa, Con độc sinh của Đức Chúa Trời mặc lấy nhân tính và trở thành Thần-nhân (Gi. 1:14, 18; Lu. 1:35); sau đó trong sự phục sinh, Thần-nhân này được sinh bởi Đức Chúa Trời để trở thành Con trưởng của Ngài (Công. 13:33; Hê. 1:6; La. 8:29):
 - 1. Trước sự nhục hóa, Con độc sinh của Đức Chúa Trời không có bản chất phạm nhân; Ngài chỉ có bản chất thần thượng.
 - 2. Trong sự phục sinh, Con trưởng của Đức Chúa Trời có bản chất phạm nhân cũng như bản chất thần thượng.
- E. Qua sự phục sinh của Ngài, Christ được sinh ra làm Con trưởng, đồng thời tất cả tín đồ của Ngài cũng được sinh ra làm nhiều con của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:3; Hê. 2:10:
 - 1. Giữa nhiều con này, chỉ có Con trưởng mới là Con độc sinh của Đức Chúa Trời—Gi. 1:18; 1 Gi. 4:9.
 - 2. Trong nhân tính được phục sinh của Ngài, Con độc sinh này của Đức Chúa Trời cũng là Con trưởng của Đức Chúa Trời—La. 8:29.
 - 3. Con trưởng có cả thần tính lẫn nhân tính, và chúng ta, những tín đồ của Ngài như là nhiều con của Đức Chúa Trời, cũng sở hữu cả bản chất phạm nhân lẫn bản chất thần thượng—2 Phi. 1:4.

II. Chúng ta cần biết Christ trong sự phục sinh của Ngài đã được minh định là Con Đức Chúa Trời trong quyền năng với bản chất phạm nhân của Ngài—La. 1:3-4:

- A. Trước sự nhục hóa và phục sinh của Ngài, Christ là Con Đức Chúa Trời, tức Con độc sinh—Gi. 1:18; 3:16.
- B. Dù Christ vốn là Con Đức Chúa Trời trước khi nhục hóa, nhưng Ngài vẫn cần được minh định là Con Đức Chúa Trời ra từ phục sinh, vì bởi sự nhục hóa, Ngài đã mặc lấy bản chất phạm nhân là điều không liên quan gì đến thần tính—1:1, 14; La. 8:3:

1. Sau khi Con Đức Chúa Trời nhục hóa, bản chất thần thượng của Ngài được giấu kín bởi xác thịt.
 2. Christ vốn là Con Đức Chúa Trời trong thần tính Ngài, nhưng phần đó của Ngài, tức là Jesus với bản chất phàm nhân do Ma-ri sinh ra, không phải là Con Đức Chúa Trời—Lu. 1:31-32, 35.
 3. Bởi sự phục sinh của Ngài, Christ đã thánh hóa và nâng cao bản chất phàm nhân của Ngài, tức nhân tính Ngài; và ra từ phục sinh, Ngài được minh định là Con Đức Chúa Trời với bản chất phàm nhân này; theo ý nghĩa đó, Ngài được sinh làm Con Đức Chúa Trời trong sự phục sinh—La. 1:3-4; Công. 13:33; Hê. 1:5.
 4. Sự minh định này của Con Đức Chúa Trời là “trong quyền năng”, tức quyền năng phục sinh của Christ, mà thực tại của điều này là Linh—La. 1:4; Phil. 3:10; Êph. 1:19-20.
- C. Qua sự minh định trong sự phục sinh, Christ, Đấng vốn là Con Đức Chúa Trời trước khi Ngài nhục hóa, đã trở thành Con Đức Chúa Trời theo cách mới—La. 1:4:
1. Trước khi nhục hóa, Ngài là Con Đức Chúa Trời chỉ với thần tính; qua sự phục sinh, Ngài được minh định là Con Đức Chúa Trời với cả thần tính lẫn nhân tính—c. 4.
 2. Nếu không mặc lấy bản chất phàm nhân thì Ngài hẳn không cần được minh định là Con Đức Chúa Trời, vì trong thần tính Ngài, Ngài đã là Con Đức Chúa Trời rồi, thậm chí từ cõi đời đời—Gi. 1:18; 17:5.
 3. Sau khi mặc lấy nhân tính qua sự nhục hóa, Ngài được minh định là Con Đức Chúa Trời với nhân tính trong sự phục sinh—1:14; La. 8:3; 1:3-4; Hê. 2:14:
 - a. Là Con Đức Chúa Trời được minh định, Christ có hai bản chất: thần tính và nhân tính; nhân tính mà Ngài hiện có không phải là nhân tính thiên nhiên mà là nhân tính được nâng cao trong sự phục sinh—La. 1:4.
 - b. Thậm chí bản chất phàm nhân của Christ cũng đã được minh định là Con Đức Chúa Trời, vì Ngài đã được minh định là Con Đức Chúa Trời với cả thần tính lẫn nhân tính.
- D. Sự minh định Christ là Con Đức Chúa Trời với nhân tính là “theo Linh thánh biệt”—c. 4:
1. Linh thánh biệt là thể yếu sự sống bên trong Chúa Jesus; khi sống trên đất trong xác thịt, Ngài đã có thể yếu này bên trong—Mat. 1:18, 20; Lu. 1:35.
 2. Khi được phục sinh từ giữa kẻ chết, Chúa Jesus được minh định là Con Đức Chúa Trời trong quyền năng bởi sự phục sinh theo Linh thánh biệt vốn ở trong Ngài—La. 1:4.
 3. Bây giờ Ngài là Con Đức Chúa Trời theo cách kì diệu hơn trước, vì bây giờ Ngài có cả bản chất thần thượng lẫn bản chất phàm nhân được phục sinh, biến đổi, nâng cao, vinh hóa và minh định—6:4; Lu. 24:26; Gi. 17:5; Công. 3:13.
- E. Chúng ta cần kết nối La Mã 1:3-4 với 8:29:
1. Qua sự nhục hoá, đóng đinh và phục sinh của Ngài, Christ, tức Con Đức Chúa Trời, đã trở thành Con trưởng; và nhiều con, tức các em của Christ, đang được đồng hóa theo hình ảnh của Ngài—Hê. 2:10-11; La. 8:29.
 2. Trong La Mã 1:3-4, Christ, Con Đức Chúa Trời, là nguyên mẫu; trong khi trong La Mã 8:29, nhiều em, là những người được “sản sinh hàng loạt” từ nguyên mẫu này bởi được cứu trong sự sống, sẽ được đồng hóa theo hình ảnh của Con trưởng.
 3. Điều này đem chúng ta đến vấn đề thần hóa và ngụ ý rằng ý định của Đức Chúa Trời trong gia tộc Ngài là làm cho chính Ngài trở thành người hầu cho trong Christ, chúng ta, tín đồ trong Christ và con cái Đức Chúa Trời, có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống, trong bản chất và trong cấu tạo (nhưng không trong Thần cách); một ngụ ý như vậy thì cực kì lớn lao, và cuối cùng, Kinh Thánh tổng kết bằng vấn đề này—La. 8:29; 1:3-4; Gi. 1:1-13; 1 Gi. 3:1; Khải. 21:2, 10-11.